

Másodsorban az 1049/2001/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének és 8. cikke (1) bekezdésének a megsértése, mivel nem indokolták részletesen az egyes dokumentumok visszatartását. Valamely kivételre akkor lehet hivatkozni, ha az előírt határidőn belül írásbeli válaszban részletesen indokolják az egyes dokumentumok visszatartását. 2010. február 9-én — a rendeletben előírt határidő lejártakor — a Bizottság megtagadta a fennmaradó dokumentumok közzétételét, és — a rendeletben és az ítélkezési gyakorlatban meghatározott követelménnyel ellenében — nem indokolta részletesen a visszatartásukat.

A felperesek ezenkívül az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének megsértésére hivatkoznak, mivel a Bizottság nem végezte el az egyes dokumentumok tartalmának konkrét és egyedi vizsgálatát. A Bizottság köteles elvégezni az egyes dokumentumok tartalmának konkrét és egyedi vizsgálatát annak meghatározása céljából, hogy az adott dokumentum vagy annak egy része kivételt képez-e azon általános szabály alól, amely szerint valamennyi dokumentumot hozzáférhetővé kell tenni. 2010. február 9-én — a rendeletben előírt határidő lejártakor — a Bizottság elismerte, hogy nem végezte el a kért dokumentumok e vizsgálatát, és amennyiben bármely vizsgálatra sor került, azt a felperes részére nem tette hozzáférhetővé.

A felperesek továbbá az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (3) bekezdésének és az 1367/2006/EK rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére hivatkoznak a 4. cikk (3) bekezdése szerinti kivétel jogellenes alkalmazása miatt. A Bizottság eredetileg körülbelül kétszáz dokumentum esetében hivatkozott a 4. cikk (3) bekezdése szerinti kivételre. 2010. február 9-én — a rendeletben előírt határidő lejártakor — a Bizottság nem tette közzé a dokumentumokat. A Bizottság akkor hivatkozhat a 4. cikk (3) bekezdése szerinti kivételre, ha bizonyítja, hogy a dokumentum vagy az abban foglalt információ súlyosan veszélyeztetné döntéshozatali eljárását. A felperesek azt állítják, hogy a környezeti kibocsátásokra vonatkozó környezeti információt tartalmazó dokumentumok nem veszélyeztetnék súlyosan a Bizottság döntéshozatali eljárását, és — amennyiben a dokumentum vagy információ valamely kivétel hatálya alá esik — a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

A felperesek egyidejűleg az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (6) bekezdésének megsértésére is hivatkoznak a dokumentumok szerkesztésének elmaradása miatt. Abban az esetben, ha a Bizottság megtagadja a kért dokumentumok közzétételét, lehetőség szerint mérlegelnie kell a dokumentumok azon részeinek szerkesztését, amelyek egyébiránt teljesítik a kivétel feltételeit, és közzé kell tennie a kivétellel nem érintett részeket. A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a szerkesztés lehetőségét, és azt nem végezte el, így olyan információt, illetve dokumentumrészeket tartott vissza, amelyeket egyébiránt közzé kellett volna tennie.

Végül a felperesek előadják, hogy az alperes megsértette az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkének (7) bekezdését, mivel nem határozta meg a 4. cikk (3) bekezdése szerinti kivétel érvényességének időtartamát. Abban az esetben, ha a Bizottság megtagadja a kért dokumentumok vagy azok egyes részeinek közzétételét, meg kell határoznia azon időtartamot, amely alatt a kivétel alkalmazható. A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nem vette figyelembe és nem közölte azon időtartamot, amely alatt egyébiránt érvényesen lehet hivatkozni a kivételekre.

- (¹) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).
- (²) A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságának a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhushi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 264., 13. o.).
- (³) A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 140., 16. o.).

2010. március 11-én benyújtott kereset – Conte és társai kontra Tanács

(T-121/10. sz. ügy)

(2010/C 134/72)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Giovanni Conte (Pomezia, Olaszország), Casa del Pescatore Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Olaszország), Guidotti Giovanni & Figli Snc (Termoli, Olaszország), Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl (Civitanova Marche, Olaszország), Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) (Manfredonia, Olaszország) (képviselők: P. Cavasola ügyvéd, G. Micucci ügyvéd, V. Cannizzaro ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a megtámadott rendeletet;

— kötelezze az alperest az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet ellen irányul.

A jelen ügy felperesei valamennyien a halászat területén tevékenységet végző gazdasági szereplők és a megtámadott rendelet rendelkezéseiben előírt kötelezettségek alanyai.

Kérelmeik alátámasztására a felperesek a következő jogalapokra hivatkoznak:

1. A megtámadott rendelet 9. cikke (2) és (3) bekezdésének és 10. cikke (1) és (2) bekezdésének érvénytelensége, amennyiben e rendelkezések a tizenöt méternél hosszabb halászhajók esetében a kettős hajómegfigyelési rendszer felszerelésének feltétlen kötelezettségét írják elő: a 9. cikkben előírt műholdas megfigyelési rendszert, valamint az automatikus azonosítási rendszert. Két különböző, de lényegében azonos funkcióval rendelkező megfigyelési rendszerről van szó. E kötelezettség nem megfelelően indokolt. Úgy tűnik továbbá, hogy ez az intézkedés szükségessége és megfelelősége tekintetében sérti az arányosság elvét. A kettős hajómegfigyelési rendszer felszerelésének kötelezettsége ezen túlmenően semmiféle ésszerű indokkal nem igazolt pénzügyi terhet ró a felperesekre.
2. A megtámadott rendelet 15. és 17. cikkének érvénytelensége, amennyiben e rendelkezések a legalább 12 méter hosszúságú halászhajók esetében bizonyos információk napi rendszerességgel történő továbbításának kötelezettségét írják elő, egyébként is a kikötőbe érkezés előtt, sőt, a kikötőbe érkezés előtt négy órával. A felperesek szerint e kötelezettség ésszerűtlen, aránytalan és teljesítése ráadásul lehetetlen is. Különösen a kisüzemi halászatban alkalmazott halászhajók számára a kikötőtől néhány óra hajózásra lévő halászati övezetekben e kötelezettség teljesítése lehetetlen, hacsak nem horgonyozzák le a hajót a kikötőn kívül, hogy megvárja a határidő elteltét.
3. A felügyeleti és a vizsgálati rendszerek érvénytelensége, amennyiben a rendelet előírja a hajó helyiségeihez, valamint a fájlokhoz és az elektronikus dokumentumokhoz való hozzáférés eltűrésének feltétlen kötelezettségét, valamint vizsgálatok és kihallgatások különböző formáinak eltűrését olyan tisztviselők részéről, akik az igazságszolgáltatási hatóságok semmiféle felhatalmazásával nem rendelkeznek, és nincsenek alávétve a rendőri szervek ellenőrzésének. Ily módon sérül a bizalmas kezeléshez való jog, a lakóhelyhez való jog, a magán- és személyes élethez való jog, valamint a védelemhez való jog, különféle változataiban. Ezen ellenőrzés, túl azon, hogy sérti a hivatkozott alapvető jogokat, és tolaikodó jellege okán végső soron alapjaiban fosztja meg tartalmától a halászati gazdasági szereplőnek gazdasági szabadsága gyakorlásához való, az alapító szerződésekben rögzített jogát. Különös érvénytelenségi ok vonatkozik a 82. cikkre, amely felhatalmazza a vizsgálatot végző tisztviselőket, hogy az esetleges jogsértések bizonyítékaira vonatkozó biztosítási intézkedéseket hozzanak.
4. A megtámadott rendelet 73. cikke (8) bekezdésének érvénytelensége, amennyiben e rendelkezés felhatalmazza a tagállamokat, hogy a felügyeleti rendszer pénzügyi terheit a halászati gazdasági szereplőkre hárítsák. E tekintetben megállapításra kerül, hogy a rendelkezés nyilvánvalóan érvénytelennek tűnik, mivel ellentétes a közérdek megvalósításához szükséges költségek társadalmi megosztásának elvével.
5. A megtámadott rendelet 92. cikkének érvénytelensége, amennyiben e rendelkezés az esetleges jogsértések felelőssége átruházásának olyan rendszerét írja elő, amelyben a bárki által elkövetett jogsértésekért a halászhajó tulajdonosa vagy az esetleges üzemeltetők a felelősek. E tekintetben megállapításra kerül, hogy a rendelkezés nyilvánvalóan ellentétes a személyes felelősség elvével, a magántulajdon védelmének elvével és az arányosság elvével, mivel nem ésszerűen a szankcionáló rendszer kijátszásának elkerülésére irányul.
6. A megtámadott rendelet 103. cikkének érvénytelensége, amennyiben e rendelkezés előírja, hogy amennyiben valamely tagállam nem teljesíti a rendeletben előírt kötelezettségeket, ez az 1198/2006/EK rendeletben⁽¹⁾ és a 861/2006/EK rendeletben⁽²⁾ előírt közösségi pénzügyi támogatások felfüggesztését vonhatja maga után. A felperesek szerint a támogatás felfüggesztésével az államról az egyénekre száll át a felelősség, akiknek így az állam magatartásának hátrányos következményeit kell viselniük. A szankció átruházásának e formája sérti a szankció személyességének elvét és az arányosság elvét.
7. A megtámadott rendelet 14. cikke (1), (2), (3), (4) és (5) bekezdésének, 58. cikke (1), (2) (3) és (5) bekezdésének, 59. cikke (2) és (3) bekezdésének, 60. cikke (4) és (5) bekezdésének, 62. cikke (1) bekezdésének, 64., 65. és 66. cikkének, 67. cikke (1) bekezdésének és 68. cikkének érvénytelensége. A felperesek e tekintetben arra hivatkoznak, hogy a szóban forgó rendelet kizárólag az EK Szerződés 37. cikkén alapul, amely lehetővé teszi a halászat közös politikájának létrehozását, és a rendeletben szereplő intézkedések csak akkor lennének jogszerűek, ha a közösségi intézmények

által több jogi aktussal létrehozott halászati politikát szolgálnák. Márpedig a hivatkozott rendelkezések nem vonatkoznak a közös halászati politika alá tartozó ágazatokra és fajokra, következésképpen nem tartoznak az EK Szerződés 37. cikkének alkalmazási körébe.

(¹) Az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendelet

(²) A közös halászati politika végrehajtására és a tengerjogra vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések létrehozásáról szóló, 2006. május 22-i 861/2006/EK tanácsi rendelet

2010. március 18-án benyújtott kereset — Hartmann kontra OHIM (Complete)

(T-123/10. sz. ügy)

(2010/C 134/73)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Németország) (képviselő: N. Aicher ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) negyedik fellebbezési tanácsának 2010. január 20-i határozatát (R 601/2009-4. sz. ügy);

— A Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére, ideértve az OHIM előtti eljárás költségeit is.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: a „Complete” szóvédjegy az 5. és 10. osztályba tartozó áruk tekintetében (7 432 024. számú védjegybejelentés).

Az elbíráló határozata: az elbíráló a védjegybejelentést elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: A 207/2009/EK rendelet (¹) 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése, mivel a bejelentett megjelölés az árujegyzékben szereplő áruk tekintetében nem közvetlenül leíró jellegű, továbbá a 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel ez a megjelölés rendelkezik a szükséges megkülönböztető képességgel.

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.).

2010. március 17-én benyújtott kereset — Lidl Stiftung kontra OHIM — Vinotasia (VITASIA)

(T-124/10. sz. ügy)

(2010/C 134/74)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Németország) (képviselők: M. Schaeffer és A. Marx ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Vinotasia GmbH (Koblenz, Németország)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a negyedik fellebbezési tanács 2010. január 14-i határozatát (R 1054/2008-4. sz. ügy);

— utasítsa el a 2006. június 30-án benyújtott, B 027 947. sz. felszólalást abban a részében, amelyben a felszólalási osztály 2008. május 30-i határozatával helyt adott neki;

— az alperest kötelezze az Európai Unió Törvényszéke és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) negyedik fellebbezési tanácsa előtt felmerült költségek viselésére;